

let noget spørgsmål til mig af hr. Langballe. Jeg tror, at Danmark ville have haft mulighed for at påvirke det, ja. Men jeg kan ikke her garantere det, der er jo ingen, der kan vide, hvordan det var gået, hvis Danmark havde siddet med ved forhandlingsbordet. Men jeg føler mig helt overbevist om, at så havde vi haft mulighed for at præge udviklingen.

Så mange områder er det jo heller ikke, hvor på den danske udlændingepolitik adskiller sig fra EU's. Men den gør det på enkelte områder, som til gengæld er temmelig markante.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen så se da ud ad vinduet, sagde statsministeren i tirsdags. Jeg er fuldstændig enig med ham, se ud ad vinduet. Spørgsmålet er, om statsministeren er enig med sit eget sagte og skrevne ord. For når man ser på, hvad det var, statsministeren sagde i tirsdags, og hvad han også har sagt i dag, så synes jeg, at det indtryk, man får, er, at statsministeren som regeringsleder er langt mere optaget af den nationale dagsorden, der handler om flytninge, langt mere optaget af den end af det europæiske udsyn.

Vi har brugt megen tid på i dag at debattere lige præcis det her. Og hvorfor har vi så gjort det? Fordi det er fantastisk vigtigt for, hvad der kommer til at foregå i den kommende tid.

Hvis statsministeren, ulykkeligvis med opbakning fra Socialdemokratiet, rent faktisk investerer krudt i forhandlingerne med de andre lande på at få indføjet den modernisering, som statsministeren selv kaldte det i dag, det jeg kalder et flygtningeforbehold eller et femte forbehold, og får det lagt ind som en mulighed for Danmark i den protokol eller den tilføjelse, der skal til Traktaten, så risikerer vi, at den debat, vi får herhjemme, bliver en flygtningedebat. Det har vi ikke brug for.

Vi har brug for en debat om indholdet i den traktat, som vil være resultatet af forhandlingerne mellem regeringslederne. Vi har i den grad brug for at få en debat om, hvad konsekvenserne er af, at vi har udvidet EU. Vi er i SF varme tilhængere af udvidelsen af EU med de ti nye lande, og vi ønsker, at der skal sættes fokus på den debat, der handler om, om Traktaten er et godt grundlag at arbejde videre på, eller om den er et mindre godt grundlag at arbejde videre på.

Men faren ved de manøvrer, regeringen er i gang med nu, og ulykkeligvis er kommet temmelig langt med sammen med Socialdemokratiet, er, at vi får en afsporet EU-debat, og det betragter vi som en ulykke.

Den anden helt åbenlyse fare er, at når man sidder ved et forhandlingsbord, hvor der sidder 25 personer, så må man jo som et land, der ikke er særlig stort, vide, at der er grænser for, hvor meget man kan komme igennem med. Man har så at sige et klippekort med et vist antal point, og hvis man bruger en stor del af de point i det klippekort på at få lavet en tilpasning eller en modernisering, som statsministeren gerne vil have det til at lyde som eller kalder det, så er det klart, at der simpelt hen er færre klip tilbage til resten.

Så vores råd til statsministeren og regeringen er: Besind jer nu og sørg for, at forbeholdene går over som det, de er, uanset at I ikke kan lide dem. De er der, og de er vedtaget ved en folkeafstemning, og det må vi alle sammen respektere, uanset hvad vi i øvrigt mener om dem. Og spar dog på klippene, så de klip kan bruges til andre og bedre ting.

Kl. 13.10

Det er vores råd til regeringen, at den bruger sine klip til at kæmpe for nogle andre ting, til at arbejde for nogle andre ting og ikke får malet sig op i et hjørne, hvor det, som jo har været statsministerens eller regeringens dagsorden, nemlig at det skulle gå hurtigt, kommer til at overskygge det, der er det interessante, nemlig politisk indflydelse.

Set med vores øjne er det en meget vigtig prioritet, at alle lande har kommissærer med stemmeret. Her har regeringen faktisk lyttet noget til os. Ja, nu er vi ikke så naive, at vi tror, at det kun er os, statsministeren har lyttet til. Han har naturligvis også lyttet til de andre små lande, til Finland, som har skældt ud på Danmark for at være for passiv på det her område, og formentlig også til Kommissionen. Men jeg tror faktisk også, han har lyttet lidt til SF på det her område. Og det er meget vigtigt for os, at regeringen slås for det i forhandlingerne, så vi får en traktat, hvor det er fuldstændig klart, at hvert land har en kommissær med stemmeret.

Vi ønsker også, at regeringen arbejder for, at der kan komme flertalsafgørelser på miljøafgifter og på giftafgifter. Jeg lyttede til udenrigsministeren, da han holdt sit indlæg heroppe, hvor det jo fremgik klart, at på det her område er udenrigsministeren enig med os.